

त्वया तस्य निरस्तस्य सूदितस्य विशेषतः ।
 इद्वैव पुनराह्वानं शङ्कां जनयतीव मे ॥ १० ॥
 दर्पश्च व्यवसायश्च यादृशस्तस्य नर्दतः ।
 निनादस्य च संक्रादो नैतदल्पप्रयोजनं ॥ ११ ॥
 ससहायमहं मन्ये सुग्रीवमतितेजसं ।
 सुव्यक्तमाश्रयं लब्ध्वा वलिनं पुनरागतः ॥ १२ ॥
 प्रकृत्या निपुणश्चासौ बुद्धिमांश्चैव वानरः ।
 नानाश्रयात् समाह्वानं तव भूयः करोति सः ॥ १३ ॥
 सत्यसधेन वीरेण राघवेण महात्मना ।
 किल कृत्वैव सुमहत् सख्यमत्रागतः पुनः ॥ १४ ॥
 सुपरीक्षितवीर्येण लब्ध्वलक्ष्येण धीमता ।
 परिश्रुतो मया पूर्वं रामेणैष सहायवान् ॥ १५ ॥
 तव भ्रातुर्हि विख्यातः सहायो रणकर्कशः ।
 रामः परब्रह्मादर्दी युगान्ताग्निसमः किल ॥ १६ ॥
 निवासवृक्षः साधूनामार्तानामार्तिनाशनः ।
 संपदां महतीनां च यशसो भुवि भाजनं ॥ १७ ॥
 ज्ञानविज्ञानसंपन्नो निदेशे निरतः पितुः ।
 धातूनामिव शैलेन्द्रो गुणानामाकरो महान् ॥ १८ ॥
 तत् क्षमं न विरोद्धुं ते सह तेन महात्मना ।
 दुर्जयेनाप्रमेयेन वीरेण रणकर्मणि ॥ १९ ॥